

От яка сестра у мене

Іван Нехода

Гарно бути водолазом,
Мандрувати в глибині;
Був на палубі — і зразу
Опинився аж на дні.

От якби отак-от просто
Та поїхати у гості
На далекі на моря,
Де живе сестра моя!

Ось вона в стальнім шоломі
Опускається на дно,
В тихім царстві водяному
Все знайоме їй давно.

Ось пливе назустріч рибка,
Привіталась швидко-швидко;
Ось карабкається краб
З коренищем довгих лап...

У воді сестра, як дома,
З усіма вона знайома.
Всюди риби поспішають,
Всі сестру мою вітають:
— З добрим ранком!
— З днем новим! —
Гарно в царстві водянім!

Тільки хижая акула
Швидко в сторону звернула...
Та сестрі з путі не збиться, —
Не зверта —
Ні акули не боїться,
Ні кита!
Вглиб, на дно пливе зелене...
От яка сестра у мене!

Мимо краба, осетра
Під водою йде сестра.
Ось і дно морське. Між трав
Затонулий пароплав.

Він лежав, скрутивши в'язи,
Під водою років п'ять...
А сьогодні водолази
Мусять з дна його піднять...

На канатах, ланцюгах
Пароплав наверх ітиме,
Знов гулятиме в морях
Поміж хвилями крутими!

Ось його у путь знайому
На ремонт ведуть, додому.
Грають хвилі, море гра,
А на палубі — сестра...

Ген пливе вона по морю...
Підросту і я вже скоро,
Попливу з сестрою разом, —
Буду також водолазом!